

Israël en de Gemeente

De Bijbel maakt onderscheid tussen **drie groepen mensen**, die elk hun eigen plaats in de raadsbesluiten, de plannen van God in nemen.

Dit vinden wij in **1 Korinthe 10:32** daar lezen wij van deze drie groepen:

1 Korinthe 10:32;

*31 Of gij dus eet of drinkt, of wat ook doet, doet het alles ter ere Gods. 32 Geeft noch aan **Joden**, noch aan **Grieken**, noch aan de **gemeente Gods** aanstoot*

(De Bijbel spreekt heel vaak over Grieken als er **heidenen** worden bedoeld)

Wanneer wij alle beloften, profetieën en verantwoordelijkheden zondermeer toepassen op alle mensen zien wij Gods' orde en Zijn heilsplan uit het oog. Als wij niet duidelijk onderscheid maken tussen bepaalde zaken, grootheden in de Bijbel, raken wij hopeloos in de war wanneer wij het Woord van de Here God willen verklaren.

Uit de volgende teksten blijkt dat de Bijbel **duidelijk onderscheid** maakt t.o.v. Joden, Heidenen en Christenen. Met "*Joden*" bedoel ik dan de mensen die van geboorte Jood zijn, zich aan de wet willen houden en Christus verwerpen. Met deze mensen gaat de Heer Jezus straks Zijn eigen weg en velen uit dat volk zullen deel uit mogen maken van het duizendjarige rijk op aarde.

Joden die de Heer Jezus als hun Messias aangenomen hebben behoren tot de Gemeente van Christus en worden evenals de gelovigen uit de heidenen **door genade behouden**. (Dus niet door de wet zoals in het Oude Testament beschreven)

In de volgende teksten komt dit duidelijk naar voren, als eerste gaan wij naar de Joden welke Christus niet willen kennen:

De Jood.

Romeinen 9:3-5;

*3 Want zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees; 4 immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften: 5 hunner zijn de vaders en uit hen is, **wat het vlees betreft**, de Christus, die is boven alles, God, te prijzen tot in eeuwigheid! Amen.*

Paulus zegt hier nogal wat! Hij zegt dat hij wenste dat hij verbannen van Christus zou willen worden als zijn bloedverwanten, de Joden, dan behouden zouden worden. Hij wilde dus zijn eigen behoudenis inruilen voor de behoudenis van hen die onder de wet willen blijven leven! Zó overduidelijk was het voor Paulus dat de wet geen behoudenis kan bieden.

Romeinen 3:1-2;

1 Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis? 2 Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats [toch] dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd.

Hoe wij het ook wenden of keren, de Joden zijn een door de Here God uitverkoren volk en als dit volk er niet was geweest hadden wij de woorden van de Here God niet gekend. Hun voorrecht is dat ze het heil in Christus **kúnnen** weten, hen zijn Gods' woorden toevertrouwd. Daarom is het ook zo jammer dat ze de woorden van de Here Jezus niet op hun waarde hebben geschat en er een eigen uitleg aan gegeven hebben.

Johannes 4:22;

*20 Onze vaders hebben op deze berg aangebeden en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. 21 Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden. 22 Gij aanbidt, wat gij niet weet; **wij aanbidden, wat wij weten, want het heil is uit de Joden.***

In de voorgaande bijbelteksten zien wij dat het heil uit de Joden is, dat de woorden van de Here God aan de Joden zijn gegeven. Maar niet alleen aan de Joden, dat wordt nogal eens vergeten, maar óók aan de andere tien stammen van het volk Israël. Zowel de Joden, als ook de tien stammen, hebben de woorden Gods' gekregen. En straks als de Heer Jezus de aarde duizend jaren zal regeren, zullen zij in volle harmonie met Hem op aarde leven.

De Heiden.

Dan is er een tweede volk, dit zijn de **heidenen**, ook wel "Grieken" genoemd, een volk, een groep, waaruit wij óók uit voortkomen. Heidenen hebben zonder Christus geen plaats bij de Here God. Voor de heiden is er maar één mogelijkheid om de Here God welgevallig te zijn en dat is tot geloof komen in de Heer Jezus Christus. Daarom laten wij de heidenen, en hun gedrag, in deze studie liggen.

Paulus wijst de Efeziërs er heel duidelijk op dat deze mensen uit de heiden-wereld **afkomstig zijn** en door "de besnijdenis", de Joden, niet hoog geacht werden.

Efeze 2: 11-12;

*11 Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en **onbesneden genoemd wordt** door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, 12 dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld.*

In vers 11 zien wij iets opvallends, daar lezen wij: "dat gij, die vroeger heidenen **waart**".

Dit wil dus zeggen dat de Gemeenteleden van Efeze op het moment dat Paulus de brief schreef geen heidenen meer wáren. Er is kennelijk iets aan de hand, ze waren ook geen Joden geworden, dat kon ook niet, dat kun je alleen door geboorte zijn. Maar Paulus zegt óók dat **hun heiden zijn verleden tijd** was.

Efeze 4: 17-18 gaat zelfs nog een beetje verder:

Efeze 4: 17-18;

*17 Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen **zoals ook de heidenen wandelen**, in de ijdelheid van hun denken, 18 verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart.*

De Efeziërs waren geen Joden, en hun heiden-verleden was kennelijk achter de rug want Paulus schreef: "dat gij, die vroeger heidenen **waart**".

De Efeziërs behoorden, **en wij**, áls wij in Christus zijn, behoren, tot een ander volk, een ander groep! Omdat de Joden het genadeaanbod van de Heer Jezus verworpen hebben koos de Heer Zich nóg een volk en dat is de gemeente geworden. De Gemeente heeft geen deel aan

Israël en **is uit de heidenwereld getrokken**, dit tot eer van de Heer Jezus en behoort tot Zijn gemeente.

De Gemeente van Christus.

Efeze 1:27-23;

*17 opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: 18 verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen, 19 en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, 20 die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, 21 boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. 22 En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en **Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente**, 23 die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.*

Het gaat in deze studie te ver om uitputtend over vers 17 uitputtend te spreken, wij lezen:

17 opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen.

Wij zien hier dat de Gemeente van Efeze is gezegd dat de Here God de Heilige Geest, de Geest van waarheid, zal geven. Dit is sinds de Pinksterdag in Handelingen 2 als nieuw fenomeen op aarde gekomen.

Onder de wet kwam het vaker voor dat de Geest op bepaalde en uitverkoren mensen persoonlijk werd gelegd. Maar lang niet alle Israëlieten ontvingen de Heilige Geest. Óók kon de Geest van God weggenomen worden, denk maar eens aan Saul:

1 Samuël 16:14-15;

14 Maar van Saul was de Geest des HEREN geweken, en een boze geest, die van de HERE kwam, joeg hem angst aan. 15 Toen zeiden de dienaren van Saul tot hem: Zie toch, een boze geest Gods jaagt u angst aan.

Ik vraag mij echt af of de Here God een boze geest gezonden heeft, het schijnt mij meer toe dat de Here God toe heeft gelaten dat zo'n boze geest bij Saul intrek nam. Waar de Geest van God weggetrokken is, of waar "ruimte is" zullen boze geesten de kans grijpen:

Matthéüs 12:43-45;

*43 Zodra de onreine geest van de mens is uitgevaren, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. 44 Dan zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik ben uitgevaren; en als hij komt, **vindt hij het leegstaan** [en] geveegd en op orde. 45 Dan trekt hij heen en neemt zeven andere geesten mede, bozer dan hijzelf; en zij komen binnen en wonen daar. En het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin. Alzo zal het ook gaan met dit boze geslacht.*

Deze situatie niet geheel het zelfde als het bij Saul het geval was, maar nadat de Geest Gods' bij Saul was weggenomen was "het huis leeg" en kwam er ruimte voor een boze geest en het werd vreselijk met Saul. Wat moet die man angsten gekend hebben, en vooral zelfverwijt want hij wist zeker dat die toestand zijn eigen schuld was.

De gemeente, het nieuwe volk.

Bij het nieuwe volk, de Gemeente, ontvangt elke gelovige de Heilige Geest en dit is de grote tegenstelling met het oude verbondsvolk dat de Heer Jezus niet wil kennen, daar ontving men identieel de Geest Gods'. (Na Golgotha ontvangen Joden de Geest niet meer)

Efeze 5:28-33;

28 Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief; 29 want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente, 30 omdat wij leden zijn van zijn lichaam. 31 Daarom zal een man [zijn] vader en [zijn] moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn.

Hier wordt het huwelijk als een afspiegeling van de relatie tussen de Heer Jezus en de Gemeente neergezet. Zoals Christus de Gemeente liefheeft, zo zal ook de man zijn vrouw lief moeten hebben.

32 Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en [op] de gemeente. 33 Intussen ook gij, laat ieder voor zich zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.

Ondanks dat schriftgedeelte over het huwelijk gaat, zien wij een aanwijzing in de relatie, en de plaats van de Gemeente, een apart gezet volk.

Ik sprak eerder over de Heilige Geest welke sinds Handelingen 2:41-47 in iedere wedergeboren gelovige intrek neemt en daardoor een eensgezindheid ontstaat.

Eensgezindheid in een groep, kerk of gemeente **kan alleen** het werk van de Heilige Geest zijn. Dit wil dan ook zeggen dat wanneer gelovigen problemen maken of andere zonden binnen de gemeente bedrijven zicht onttrekken aan de werking van de Heilige Geest. De eensgezindheid is dan bij hen afwezig:

Handelingen 2:41-47;

41 Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. 42 En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden. 43 En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. 44 En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; 45 en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden; 46 en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten, 47 en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden.

Een vergelijking tussen de volgende Schriftplaatsen laat ons een opvallend contrast zien tussen **Israël** en de **Gemeente**.

Het grote verschil tussen o.a. de belofte, de dienst, de roeping en de toekomst.

Als eerste vinden wij een tegenstelling in de **tweevoudige** belofte aan Abraham, wij lezen in het Woord van een aards en een hemels zaad.

Genesis 13:16

16 En Ik zal uw nageslacht maken als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zou kunnen tellen, ook uw nageslacht te tellen zou zijn.

In dit schriftgedeelte lezen wij van de aardse belofte van de Here God aan Abraham. Deze aardse belofte is uiteindelijk **vervuld in het volk Israël**, directe nakomelingen van Abraham, Isaäk en Jacob.

En dan nu de gemeente:

Genesis 15:5;

*5 Toen leidde Hij hem naar buiten, en zeide: Zie toch op naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: **Zo zal uw nageslacht zijn.***

Wij zien hier in het *zand der zee* en de *sterren des hemels* de **twee typen** van de verschillende volken welke uit Abraham zouden voortkomen. De tegenstelling tussen de roeping van **Israël** en de **Gemeente** is heel duidelijk.

Israël is geroepen tot een aardse erfenis en de Gemeente tot een hemelse. Geloof en gehoorzaamheid van Israël werden beloond met aardse grootheid, zegeningen en macht.

Als de Gemeente getrouw is zal ze **hemelse rijkdom ontvangen** maar op aarde met vervolging, armoede en haat, evenals de wereld de Heer Jezus Christus ook haat.

Wij vergelijken nu Israël met de Gemeente van Christus. Als eerste gaan wij na welke positie Israël in neemt, en zal innemen:

Israël:

Deuteronomium 28:13;

*13 De HERE zal u stellen tot een hoofd en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan, **wanneer gij luistert** naar de geboden van de HERE, uw God, die ik u heden opleg om die naarstig te onderhouden,*

Vers 13 laat duidelijk zien dat er één voorwaarde werd gesteld, de Here God eiste in ruil voor aardse rijkdom en zegeningen **gehoorzaamheid aan de geboden**. Straks zullen wij zien dat dit voor de Gemeente heel anders is ingesteld.

Genesis 12:1-2;

1 De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; 2 Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn.

Dit laat zien dat de Here in Genesis 15:5 Zijn belofte uit Genesis 12:1-2 heeft bevestigd en bij het vertrek uit Ur de Chaldeeën aardse zegeningen aan Abraham beloofde. Verder vinden wij bevestigingen van beloften in o.a:

Deuteronomium 28:8

“de Here zal u zegen gebieden”

Deuteronomium 28:13

“tot een hoofd maken”

Gemeente.

In de volgende tekst zien wij iets wat wel heel erg opvalt. Jakobus, de meest Joodse apostel, de man die heel lang dicht bij het Judaïsme is gebleven spreekt hier over armoede voor de gelovigen. Jakobus was puur Joods gericht. Kijk maar eens naar de aanhef van de Jakobusbrief:

Jakobus 1:1

*1 Jakobus, een dienstknecht van God en van de Here Jezus Christus, groet de **twalf stammen** in de verstrooiing.*

Dit zien wij o.a. in **Jakobus 5:14** waar hij spreekt over de zalving met olie een methode van verzorging welke onder Israël gebruikelijk was. Jakobus is de enige apostel die daar over spreekt en dan zou je toch haast denken dat hij ook rijkdom voor hen die in Christus zijn zou prediken?

Maar het tegenovergestelde is waar, Jakobus verwijst niet naar de rijkdom en aardse zegeningen welke Abraham beloofd zijn. Maar óók hij verwijst naar de armoede waarin de volgelingen van de Heer Jezus zouden kunnen leven. De Here God heeft juist de armen uitverkoren om in **geestelijke** rijkdom te leven:

Jakobus 2:5;

5 Hoort, mijn geliefde broeders! Heeft God niet de armen naar de wereld uitverkoren om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen van het Koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan wie Hem liefhebben?

De Heer Jezus spreekt hier Zelf ook van, Hij had geen rijkdom en zijn volgelingen kunnen daarom óók geen rijkdom claimen:

Mattheus 8:20;

20 En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen.

In Mattheus 10:25a lezen wij dat een slaaf niet meer is dan zijn meester en hoe zouden wij dan wél aardse rijkdommen kunnen claimen?:

Matthéüs 10:25a;

*25 Het is genoeg voor de discipel te worden **als** zijn meester, en voor de slaaf als zijn heer.*

Gelovigen, de volgelingen van de Heer Jezus, mogen worden als Hij, maar wij mogen niet meer claimen dan Hem, want wij hebben hier op aarde geen blijvende plaats:

Filippenzen 3: 18-20;

*18 Want velen wandelen – ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende – als vijanden van het kruis van Christus. 19 Hun einde is het verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgesind. 20 Want wij zijn **burgers van een rijk in de hemelen**, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten,*

Onze schat is in de hemel en niet hier op aarde zoals het de nakomelingen van Abraham beloofd is.

Lukas 18:22;

*22 Toen Jezus dat hoorde, zeide Hij tot hem: Nog één ding komt gij te kort: verkoop alles wat gij bezit, en verdeel het onder de armen, en **gij zult een schat hebben in de hemelen**, en kom hier, volg Mij.*

Voor de Gemeente van de Here is dus een hemels uitzicht, een hemelse schat beloofd en het is zelfs zo dat wij als gelovigen hier op aarde niet echt populair zullen zijn.

1 Korinthe 4:11-13;

11 Tot op dit ogenblik verduren wij honger, dorst, naaktheid, vuistslagen en een zwervend leven; 12 wij verrichten zware handenarbeid; worden wij gescholden, wij zegenen; worden wij vervolgd, wij verdragen; 13 worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk; wij zijn als het uitvaagsel der wereld geworden, als aller voetveeg, tot op dit ogenblik toe.

Gezien 1 Korinthe 4:11-13 vraag ik mij af hoe men in onze dagen welvaart kan prediken. Men zegt dan dat de Here God ons wil zegenen als wij hen, die predikers, ook goed bedelen met giften en gaven. Deze week las ik in een verslag uit Amerika dat juist het welvaarts-evangelie de oorzaak is van de enorme schulden waarmee christen in Amerika zich opgezadeld hebben. Christenen werden opgejut om de kerken veel geld te geven en als beloning van de Here zouden ze veel goederen kunnen kopen. Op basis van deze loze beloften hebben vele christenen enorme leningen afgesloten in de hoop dat de Here God wel in de aflossing zou voorzien. De Gemeente zijn er nu eenmaal geen aardse rijkdommen beloofd, die zijn voor Israël en daarom kunnen wij ze ook niet claimen.

De gemeente van de Here heeft ook niets van doen met het Judaïsme, vroeger niet en tegenwoordig ook niet. Christenen kunnen dan óók niet claimen dat ze deel uitmaken van Israël en de beloften. Israël heeft een aardse bediening en de Gemeente een hemelse. Verder zien wij het ook verschillen in de gedragsregels voor Israël en de Gemeente. Voor Israël is de wraak welke ook vanuit de wet voor komt en de gemeente zal tot het bittere einde genade en vergeving moeten schenken.

Israël**Deuteronomium 7:1-2;**

*1 Wanneer de HERE, uw God, u in het land gebracht zal hebben, dat gij in bezit gaat nemen, en Hij voor u uit vele volken verdreven zal hebben, de Hethieten, de Girgasiëten, de Amoriëten, de Kanaänieten, de Perizzieten, de Chiuwieten, en de Jebusieten, zeven volken, talrijker en machtiger dan gij, 2 en de HERE, uw God, hen aan u overgeleverd zal hebben, zodat gij hen verslaat, dan zult gij hen volkomen met de ban slaan; gij zult met hen geen verbond sluiten **en hun geen genade verlenen.***

De gemeente

De gemeente daarentegen is **door genade behouden** en zal dan ook genade en liefde moeten schenken.

De Heer Jezus zegt in **Mattheus 5:44;**

44 Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen,

En in **1 Korinthe 4: 12-13** zegt Paulus;

12 wij verrichten zware handenarbeid; worden wij gescholden, wij zegenen; worden wij vervolgd, wij verdragen; 13 worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk; wij zijn als het uitvaagsel der wereld geworden, als aller voetveeg, tot op dit ogenblik toe.

Dan komen wij nu bij écht principiële verschillen tussen Israël en de Gemeente.

Plaats van aanbidding.

Israël kon en mocht maar op één plaats, een door de Here God aangewezen plaats aanbidden. **Het was zelfs zo dat Israël de Here God alleen maar kon en mocht benaderen doormiddel van de dienst van een priester.**

De gemeente aanbidt, waar twee of drie vergaderd zijn. De gemeente heeft de vrijmoedigheid het hemelse "Heilige der Heiligen" binnen te gaan **want al haar leden zijn priesters.**

Ter vergelijking:**Israël**

Israël mocht “tot de deur komen” maar **absoluut niet verder gaan**, dit was zelfs op straffe des doods!

Leviticus 17:8-9;

*8 En gij zult tot hen zeggen: Ieder van het huis Israëls of van de vreemdelingen, die in uw midden vertoeven, die een brandoffer of slachtoffer offert, 9 maar dat niet naar **de ingang** van de tent der samenkomst brengt om het de HERE te bereiden, die zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden.*

Ook in Lukas 1:10 lezen wij hier van, **alleen de dienstdoende priester**, in het volgende geval Zacharias, mocht in de buurt van de Here God komen.

Lukas 1:8-12;

*“8 En het geschiedde, toen hij de priesterdienst voor God verrichtte in de beurt zijner afdeling, 9 dat hij door het lot werd aangewezen, volgens de regel van de priesterdienst, om de tempel des Heren **binnen te gaan en het reukoffer te brengen**. 10 En de gehele volksmenigte was buiten in gebed op het uur van het reukoffer. 11 En hem verscheen een engel des Heren, staande ter rechterzijde van het reukofferaltaar. 12 En Zacharias ontroerde bij dat gezicht, en vrees beving hem.”*

De gewone Israëliet, wij zouden zeggen de gewone gelovige, mocht dus niet zélf tot de Here gaan om het reukoffer te brengen. Numeri 3:10 zegt het ons ook, alleen door de Here aangewezen mensen mochten dicht tot Hem naderen.

Numeri 3: 10;

10 Maar aan Aäron en zijn zonen zult gij opdragen hun priesterambt waar te nemen; doch de onbevoegde, die nadert, zal ter dood gebracht worden.

Dat dit de Here God ook ernst was lezen wij in Leviticus 10:1-2.

Leviticus 10:1-2;

*“1 En de zonen van Aäron, Nadab en Abihu, namen ieder zijn vuurpan, deden daar vuur in en legden daar reukwerk op; zo brachten zij vreemd vuur voor het aangezicht des HEREN, hetgeen Hij hun niet geboden had. 2 Toen ging er vuur uit van de HERE en dit verteerde hen, **zodat zij stierven voor het aangezicht des HEREN**.”*

Wij beseffen meestal niet hoe groot de genade is die wij ontvangen hebben door het verzoenende bloed van de Heer Jezus Christus. Gelovigen in Christus mogen wél tot de Here God gaan. Voor de Gemeente, hen die de Heer Jezus aangenomen hebben, is er een grotere heerlijkheid dan voor het volk Israël. Waarom zouden christenen dan jaloers moeten zijn op het volk Israël en terug willen naar de wet en de daarbij behorende gebruiken?

Wij gaan nu naar de status, in Christus, van de Gemeente:

Gemeente.**Mattheus 18:19-20;**

*“19 Wederom, [voorwaar] Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. 20 **Want** waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, **daar ben Ik in hun midden**”.*

Hier zien wij iets geheel anders dan de godsdienst onder de wet waar alleen priesters dicht nabij de Here God mochten komen. De Heer Jezus persoonlijk, dus woorden van de Here God, zegt ons dat wij zonder enige tussenkomst van een aangestelde priester tot Hem mogen naderen.

Paulus zegt ons het volgende in de Hebreeën-brief:

Hebreeën 10:19-20;

19 Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20 langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees.

Deze opmerking: “door het voorhangsel, dat is, zijn vlees” heeft enige toelichting nodig. Op hetzelfde moment dat de heer Jezus de Geest gaf toen Hij aan het kruis hing scheurde het voorhang van de Tempel van boven naar beneden:

Matthéüs 27:50-51;

“50 Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest. 51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden.”

Door het scheuren van het voorhangsel, een meters hoog en zeer zwaar gordijn, liet de Here God zien dat de wet met al haar rituelen was vervuld. Dit wil zeggen dat de Tempeldienst, de priesterdienst en de offers met haar kandelaars en altaren vervuld, afgelopen waren, vervuld waren. Nu zijn **allen** die de Heer Jezus aangeroepen en aanvaardt hebben priesters voor God!

1 Petrus 2:5;

*5 en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om **een heilig priesterschap** te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn **door** Jezus Christus.*

Populair gezegd mag een christen welke uit genade mag leven en zelfs de Here God aan mag roepen wel echt gek zijn als deze terugkeert - of de wet zoekt - als weg tot het heil. In de eerste plaats is dat onmogelijk, dat heeft het moment van sterven van de Heer Jezus laten zien, het voorhangsel scheurde en de wet werd op dát moment vervuld. Wie tot de wet wil gaan krijgt van Paulus een stevige reprimande:

Galaten 3:1-5;

*1 O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor de ogen geschilderd is? 2 Dit alleen zou ik van u willen weten: Hebt gij de Geest ontvangen ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof? 3 Zijt gij zó onverstandig? Gij zijt begonnen met de Geest, **eindigt gij nu met het vlees**? 4 Was het dan tevergeefs, dat gij zoveel hebt ondervonden? Ware het slechts tevergeefs! 5 Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt, (doet Hij dit) ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof?*

Paulus zegt dat wie de wet wil volgen betoverd is. En als wij dan bedenken **dat tovenarijen werken van satan** zijn zien wij overduidelijk dat satan er alle belang bij heeft dat mensen de Heer Jezus los laten en hun vertrouwen op het vlees, op de wet vestigen. Wie de genade welke de Heer Jezus op Golgotha bewerkt heeft inruilt voor de wet geeft hem een slag in het gezicht en bagatelliseert Zijn offer.

De toekomst.

In de profetieën over de toekomst van Israël en de Gemeente worden de verschillen wel héél duidelijk gezien. De Gemeente zal van de aarde worden weggenomen en Israël zal **grote** (herstelde) **aardse macht** en heerlijkheid ontvangen.

De toekomst voor Israël:

Jesaja 11:11-12;

11 En het zal te dien dage geschieden, dat de Here wederom zijn hand opheffen zal om los te kopen de rest van zijn volk, die overblijft in Assur, Egypte, Patros, Ethiopië, Elam, Sinear, Hamat en in de kustlanden der zee. 12 En Hij zal een banier opheffen voor de volken, en de verdrevenen van Israël verzamelen en de verstrooide dochters van Juda vergaderen van de vier einden der aarde.

Jeremia 23:7-8;

7 Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft doen optrekken, maar veeleer:

8 Zo waar de HERE leeft, die het nageslacht van het huis Israëls heeft doen optrekken en die het heeft doen komen uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; en zij zullen op hun eigen grond wonen.

Verder lezen wij in **Jeremia 30:3** dat de Israëlieten het land Israël zullen bezitten. Hier spreekt Lukas 1:32 ook over;

Lukas 1:32;

32 Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, 33 en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.

In het algemeen wordt er niet echt over nagedacht wanneer dit schriftgedeelte in de adventstijd wordt voorgelezen maar hier spreekt de engel in de aankondiging van Jezus' geboorte o.a. over het duizendjarige rijk! Er wordt namelijk over de troon van David, de aardse troon, gesproken:

Openbaring 20:4;

4 En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.

Handelingen 15:14-16 spreekt óók over het koningschap van David:

Handelingen 15:14-16;

14 Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat:

16 Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten.

In deze twee teksten wordt verwezen naar Amos 9:11-12 waarin van het herstel van Israël wordt geprofeteerd.

Amos 9:11-12;

11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dichten en wat daarvan is ingestort, overeind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds, 12 opdat zij beërven de rest van Edom en van al de volken over wie mijn naam is uitgeroepen, luidt het woord van de HERE, die dit doet.

Maar niet alleen op materieel, op het aardse vlak, liggen er grote beloften op het volk Israël. Óók op het geestelijke vlak staan de getrouwen van het volk van de Here grote dingen te wachten. Eenmaal zal Israël, wat daar na de Grote Verdrukking nog van over is, in liefde en genade door de Here God worden aangenomen:

Romeinen 11:1-5;

*1 Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. 2 God heeft zijn volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft. Of weet gij niet, wat het schriftwoord zegt in (de geschiedenis van) Elia, als hij Israël bij God aanklaagt: 3 Here, uw profeten hebben zij gedood, uw altaren hebben zij omvergehaald; ik ben alleen overgebleven en mij staan zij naar het leven. 4 Maar wat zegt de godsspraak tot hem? Ik heb Mij zeventuizend man doen overblijven, die hun knie voor Baäl niet hebben gebogen. 5 Zo is er dan ook in de tegenwoordige **tijd een overblijfsel** gelaten naar de verkiezing der genade.*

Aan het einde van de Grote Verdrukking, op het moment dat de Heer Jezus op de wolken terugkeert zal het getrouwe overblijfsel haar Messias herkennen en zich huilend tot Hem wenden.

Zacharia 12:10;

*10 Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; **zij zullen hem aanschouwen**, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.*

Johannes 19:37;

37 En weder zegt een ander schriftwoord: Zij zullen zien op Hem, die zij doorstoken hebben.

Openbaring 1:7;

7 Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weklagen. Ja, amen.

In Romeinen 11:24-26 lezen wij nog eens en dán heel duidelijk dat geheel Israël behouden zal worden:

Romeinen 11:24-26;

*24 Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur, op hun eigen olijf geënt worden. 25 Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, **26 en aldus zal gans Israël behouden worden**, gelijk geschreven staat:*

De Verlosser zal uit Sion komen,

Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden.

Zoals wij uit de Bijbel op kunnen maken zal geheel Israël, **de getrouwen**, zij die de Here zullen zien bij Zijn komst, behouden worden en samen met Hem op aarde **duizend jaren** regeren. Na het duizendjarige rijk zal de situatie anders zijn, dan komen er uiteindelijk een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, en óók dan zal Israël daar van de partij zijn.

Dan gaan wij nu naar de toekomst van de Gemeente. De gemeente welke **vanuit de genade leeft** gaat een geweldige toekomst tegemoet.

Toekomst van de Gemeente.

Johannes 14:1-3;

*1 Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. 2 In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; 3 en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, **kom Ik weder en zal u tot Mij nemen**, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.*

Wij vinden een bevestiging van deze belofte in de eerste Thessalonicenzen-brief.

1 Thessalonicenzen 4: 16-17;

16 want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; 17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.

De gelovigen zullen dan altijd, samen met de Heer Jezus in hemelse heerlijkheid leven. Dan zullen wij niet alleen zijn waar de Heer Jezus is, maar wij mogen Hem ook gelijk zijn.

Hem gelijk zijn wil niet zeggen dat gelovigen “goddelijk” zullen worden, maar dat gelovigen, zoals Hij, een hemels en verheerlijkt lichaam zullen ontvangen.

1 Johannes 3:2;

2 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

De gelovigen zullen zélf als koningen met Hem heersen:

Openbaring 20:6;

*6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar **zij zullen priesters van God en van Christus zijn** en zij zullen met Hem als koningen heersen, [die] duizend jaren.*

Dit is toch geweldig? Onze “oudere broeder”, Israël, zal onder Christus tijdens het duizendjarige rijk de mensheid voorgaan tot de Heer Jezus en zal op aarde als volk groot in aanzien, en als leidsman zijn:

Zacharia 8:22-23;

22 Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de HERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des HEREN af te smeken. 23 Zo zegt de HERE der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is.

Hier lezen wij van de geweldige aardse toekomst van het volk Israël, de Here God zal ál Zijn beloften waar maken.

Voor de Gemeente is er als het lichaam van Christus een hemelse belofte en zij zal altijd met de Heer Jezus zijn.

De Gemeente mag uit genade, zonder wet, Hem volgen die meer dan de Tempel is.

Die meer dan de wet is, dan de Tempeldienst, is:

Matthéüs 12:1-6;

1 Te dien tijde ging Jezus op de sabbat door de korenvelden en zijn discipelen kregen honger en begonnen aren te plukken en te eten. 2 Maar toen de Farizeeën dit zagen, zeiden zij tot Hem: Zie, uw discipelen doen wat men op sabbat niet mag doen. 3 En Hij zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen wat David gedaan heeft, toen hij en die met hem waren honger kregen? 4 Hoe hij het huis Gods binnengegaan is en zij de toonbroden hebben gegeten, waarvan hij noch die met hem waren mochten eten, doch alleen de priesters? 5 Of hebt gij niet gelezen in de wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbat schenden zonder schuldig te zijn? 6 Maar Ik zeg u: Meer dan de tempel is hier.

De Nieuwe Bijbelvertaling zegt het als volgt:

6 Ik zeg u: ***hier gaat het om meer dan de tempel!***

De herziene Staten Vertaling laat ons heel duidelijk de kern, de bedoeling van **Mattheus 12:6** zien:

“Ik zeg u echter dat hier iemand is Die meer is dan de tempel”

Onze Heer Jezus heeft Zijn gemeente uitverkoren om door Zijn genade voor eeuwig met Hem. Maar wanneer gelovigen als Israël willen leven, onder de wet willen leven, zullen ze niet verder komen dan een aardse bediening, hoe heerlijk die ook kan zijn.

Daarom is het zaak dicht bij de Heer Jezus te leven en als een armzalige schooier, iemand zonder enige rechten, vanuit Zijn genade te willen leven.

L. Brinkman, Noordhorn 22 september 2009.